

PREDSTAVITVE

Anton Omerza

Predstavljamo vam

Ines Perkavac

Predstavite se z nekaj splošnimi podatki o sebi!

Rojena sem leta 1943 v južni Italiji, otroška leta sem preživela v kraju Nicastro. Moja mama je po rodu s Kalabrije, oče pa iz Portoroža, zato smo se kasneje preselili v Piran. Tam sem končala italijanski licej in se zaposlila kot učiteljica na italijanski osnovni šoli v Piranu. Vendar me je pot že po letu dni zanesla v Ljubljano, kjer sem se poročila in pričela delati v zunanji trgovini v podjetju Cosmos. Torej že od leta 1962 živim in delam v Ljubljani, tako da me na moj

rodni kraj v Italiji vežejo le mladostni spomini, materni jezik in veliko prijateljev.

Kdaj ste začeli prevajati, katere jezike in stroke prevajate in za kakšno vrsto prevajanja gre (pisno, tolmačenje)?

Začetki mojih poskusov, da bi kaj prevedla, segajo že v leto 1962, ko sem prišla v Ljubljano, a imela sem hude težave s slovenskim jezikom, ki ga nisem dovolj obvladala, zato sem najprej začela z učenjem slovenščine. Imela sem svojevrstno metodo — brala sem leposlovje, čeprav sem razumela manj kot polovico.

Po nekaj letih intenzivnega polnjenja glave z romani v slovenskem jeziku sem osvojila celotne stavke, fraze in besedne zveze. Taka metoda učenja jezika je bila uspešna, saj sem za vsakdanjo rabo črpala besedni zaklad iz »skladišča prebranih romanov«. Seveda so mi pri tem pomagali tudi drugi, mož ter sodelavci v službi, ki sem jih prosila, naj moje napake ves čas popravljajo. Tako sem osvojila še intonacijo slovenskega jezika, saj so danes pri moji izgovarjavi zabrisani že vsi sledovi, značilni za nematerni jezik, ki se ga naučimo.

Po prvih uspehih pri učenju slovenskega jezika se je tudi moje nagnjenje do uporabe obeh jezikov — maternega in slovenščine — stopnjevalo do te mere, da sem začela prevajati. Sprva le v službi, kjer sem prevajala tudi iz angleškega jezika, nato za prijatelje, nazadnje pa je prevajanje postalo moje vsakdanje delo — in postala sem prevajalka. Vse skupaj se je resno začelo okrog leta 1981, ko sem prevedla vrsto navodil za Medex in mnogo poljudnoznanstvenih filmov, ki sem jih za ljubljansko TV prevedla po tonskih zapisih. Leta 1981 sem opravila izpit za sodnega tolmača za italijanski jezik. Takrat

sem začela prevajati in tolmačiti pogodbe in sporazume v zvezi z izgradnjo cest po osimskih sporazumih, kar delam še danes. Leta 1988 sem prevedla šolsko knjigo iz biologije Naše telo, ki je bila namenjena osnovnim šolam za italijansko manjšino, kasneje pa še nekaj učbenikov.

Kako si priskrbite strokovne slovarje?

Strokovno literaturo, predvsem leksikone in slovarje, si kupujem sama. Kadar grem v Italijo, si vsakokrat kupim tudi periodiko, ki se nanaša na posamezne stroke ali področja. Tako si nabavljam še specializirane revije, ki obravnavajo turizem, lov, golf, kolesarstvo, jadranje, ribištvo, letalstvo, informatiko, železnino ipd. Z branjem se izpopolnujem in spoznavam nove izraze, ki se nanašajo na posamezne panoge ter so specifični za vsako področje. Preden se lotim prevajanja besedila, za katero menim, da preslabo poznam strokovne izraze, uporabljene v njem, si v ljubljanskih knjižnicah (Centralna tehniška knjižnica, Medicinska knjižnica, Inštitut za papir, knjižnice v Leku, Heliosu itd.) sposodim ustrezno strokovno literaturo, zlasti revije. Šele takrat, ko se seznanim s specifičnimi izrazi kake stroke, se lotim prevajanja. Seveda pa je to pogosto težko izvedljivo, saj so naročniki večinoma neučakani in želijo imeti prevode kar takoj.

Kako sodelujete z drugimi prevajalci?

Imam stike s posameznimi prevajalci, tudi z drugih jezikovnih področij. Izmenjujemo si izkušnje, si priskočimo na pomoč, kadar smo preobremenjeni z delom, razčističujemo vprašanja v zvezi s posameznimi specifičnimi izrazi, značilnimi za naš jugoslovanski vsakdanjik. V zadnjem času, ko je pri nas nastalo mnogo manjših podjetij, se je povečalo tudi število prevajalcev, ki sicer niso člani našega društva, a me prosijo za pomoč. Navadno gre za prevode po telefonu, le za prevod kake besede ali stavka. Iz tega sklepam, da so prevajalci, ki me sprašujejo po telefonu, popolni začetniki ali pa zelo slabo obvladajo italijanski jezik.

Kakšne so vaše funkcije v DZTPS?

Sem članica upravnega odbora, in to že drugi mandat, zato se ob tej priložnosti zahvaljujem vsem članom društva, ki so me izvolili in mi zaupali naloge, povezane z delom v upravnem

odboru v teh negotovih časih. Že dalj časa sem članica uredniškega odbora Mostov, moja naloga je predvsem pridobivanje člankov v zvezi z italijanskim jezikom. Zadnji dve leti sem bila kot strokovna oseba odgovorna za italijanske seminarje, letošnji občni zbor pa je na novo izvolil izobraževalno komisijo, katere članica sem. V tej komisiji sem torej odgovorna za strokovni del priprave italijanskih seminarjev. Ob tej priložnosti moram omeniti prof. Antonina Principata, mladega, temperamentnega učitelja naših prevajalcev, ki je v dveh letih uspešno izpeljal že štiri seminarje za naše društvo.

Slišim, da se s prevajanjem ukvarjajo tudi člani vaše družine.

Svoja sinova sem že od malih nog učila tudi italijanskega jezika, tako da sem se z njima pogovarjala v maternem jeziku. Isto sem počela tudi z možem, kar pa ni obrodilo takih sadov kot pri sinovih. Lahko rečem, da so se mladi mogli dobro naučiti italijanskega jezika, kar se jim danes obrestuje. Oba sinova sta mi v veliko pomoč pri prevajanju, medtem ko mož, ki sicer ni tako izveden v italijanščini — razume jo odlično, govori pa malo manj odlično — vskoči takrat, kadar je besedilo tehnične narave, zahtevno in v slovenskem jeziku. Prevaja iz italijanščine, tehnična besedila pa tudi iz nemščine, kar mi je včasih v veliko pomoč. Ker je po stroki kemik, mi to zahtevno področje pri prevajanju ne dela težav.

Pri prevajanju uporabljam računalnik že kar sedem let. Začela sem s komodorjem 64, danes pa uporabljam PC 286. Pri tem mož in mlajši sin skrbita za programsko opremo in me uvažata v novosti s področja računalništva.

Kaj bi morala delati italijanska sekcija v društvu?

Kaka publikacija, ki bi nam bila v pomoč pri delu, bi bila lahko rezultat skupnega dela in dejavnosti italijanske sekcije. Pri tem mislim na glosar, področni slovar ali kaj podobnega. Seveda pa priprava take publikacije zahteva veliko časa, ki ga prevajalci navadno nimamo, zato se takšno delo vedno odmika v prihodnost. Ker pa živimo v dobi računalnikov, bo morda to lažje izvedljivo, saj se takšno delo z računalnikom hitreje in bolje opravi kot pa s pisalnim strojem.

Hvala!